

“No he fet mai una peça d'encàrrec”

Tres produccions pròpies tan sols han fet que el nom de Toni Aparisi (València, 1964) sone amb força en el món de la dansa contemporània. Ballarí, coreògraf i director de la companyia Ausades, ha presentat l'espectacle 'Remedios' al festival Dansa València, sobre la guerrillera antifeixista Remedios Montero.

Què significa per a un coreògraf presentar un espectacle a Dansa València?

—Dansa València és una mostra que contrasta els treballs que es fan ací amb els de la resta en un ampli ventall de dansa contemporània de l'àmbit estatal i internacional i on el flamenc i el hip-hop tenen cabuda. Per això, com a valencià i professional, és important ser-hi, ja que tot el meu treball l'he desenvolupat ací, i treballar en un festival prestigiós com aquest, doncs, és significatiu.

—Al llarg de la seua trajectòria sempre ha mesclat teatre, dansa i música, una tendència que ara va imposant-se.

—És cert que ara s'hi està tornant. Paradoxalment, jo, que vaig començar d'aquesta manera, utilitze la música enregistrada a l'últim espectacle, *Remedios*. És clar que, al principi, hi va haver detractors, perquè els músics

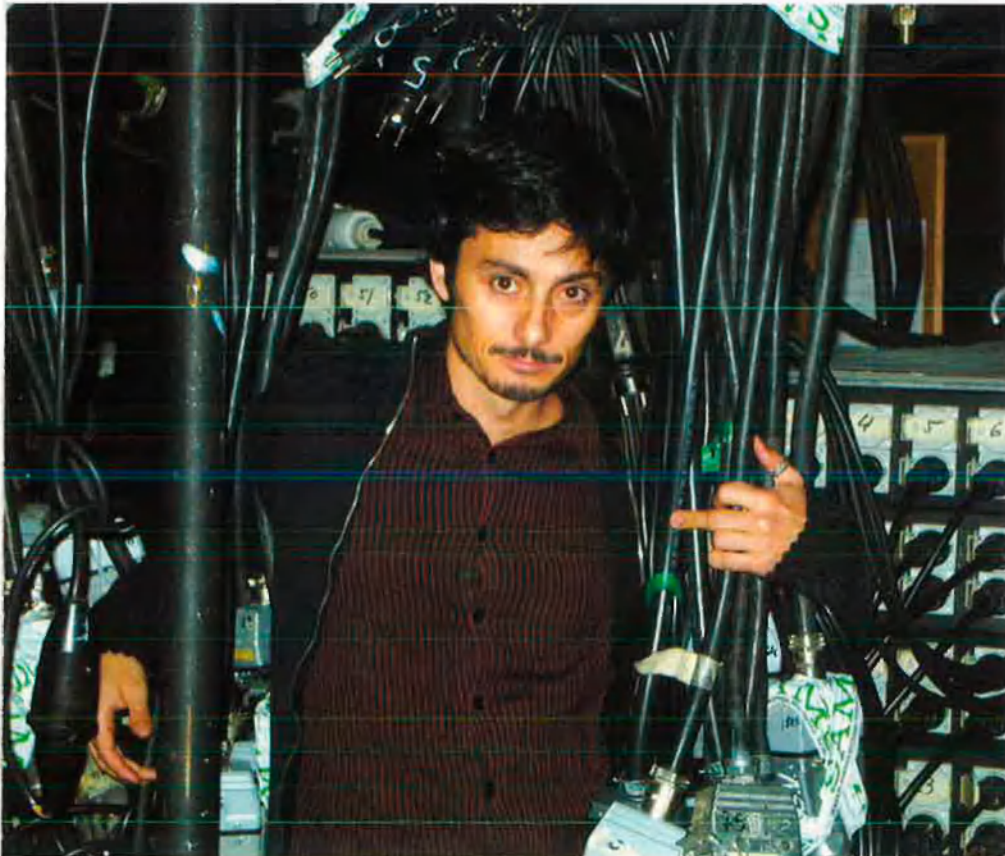
encareixen molt l'espectacle. Ara, sempre que puga, ho faré. Fins que inventaren la gravació, els espectacles sempre tenien la música en directe i és, de fet, com jo concep un muntatge. No obstant això, he treballat les dues maneres de fer-ho. Amb els músics estàtics a *De puertas hacia dentro*, i amb músics a l'escenari com un element dramàtic més a *Rotondas*. En *Remedios* també hi ha una relació entre la música de Dani Flors i la dansa al cinquanta per cent. M'agrada més així, té més força. Pense que cal investigar més per aquest camí per la potència escènica.

—Tot i que no ha tingut molta producció com a director, sí que ha tingut molt d'èxit en totes tres obres. On és la clau?

—En el meu cas, tot el que he fet procedeix d'una inquietud personal, mai de fer una peça d'encàrrec. També és cert que no he tingut l'oportunitat de fer-ho d'encàrrec, i, al contrari, sempre hi he estat involucrat emocionalment. En l'últim treball, per exemple, m'hi he involucrat per conèixer la persona, en la biografia de la qual es basa l'espectacle. Sempre necessite una motivació interna per treballar. Tampoc no cal estar produint any rere any, si no tens una bona idea o un bon projecte d'espectacle.

—Ha comentat vostè que *Remedios* no conté connotacions polítiques...

—Quan vaig conèixer la història d'aquesta guerrillera antifeixista em va cridar l'atenció que les idees que la mogueren, les que mouen l'individu en general, vénen de dins de l'home, i després es transformen en política, en cultura... En aquest espectacle hi ha política, és clar, però la seua essència es pot aplicar a moltes altres històries. Ara ella viu en democràcia i pot expressar les seues idees, però la seua és una història sentimental. A ella li tallaren la vida per les seues idees polítiques, però a qualsevol li la poden tallar per una altra cosa.

Paula Reig